

PROFESOR JERZY KOROHODA

20 IV 1900 – 5 XII 1991

(*dr honoris causa* Akademii Rolniczej w Poznaniu i Lublinie)

Profesor urodził się w Glodosach na Ukrainie. Studia rolnicze ukończył w 1930 roku. Od początku swej pracy naukowej był związany z Lubelszczyzną. W roku 1930 jako młody asystent rozpoczął pracę w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach w Dziale Roślin Pastewnych pod kierunkiem wybitnego hodowcy prof. dr. hab. Lucjana Kaznowskiego. W pięć lat później, na własną prośbę, przeniósł się do Krakowa i pracował tam jako hodowca roślin warzywnych i kwiatowych w znanej firmie E. Freege. Nie zrywa jednak kontaktów z Instytutem i w dalszym ciągu dojeżdża do Puław jako doradca w Dziale Roślin Ogrodniczych. W czasie okupacji niemieckiej wraz z wieloma profesorami krakowskimi organizuje pomoc dla aresztowanych pracowników naukowych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po wojnie natychmiast włącza się do pracy badawczej i dydaktycznej. W roku 1946 uzyskuje stopień naukowy doktora na Wydziale Rolnym UMCS. W latach 1947–50 prowadzi wykłady na Wydziale Rolnym UJ w Krakowie. Stopień naukowy docenta otrzymuje na Wydziale Rolnym Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nadaje Mu Centralna Komisja Kwalifikacyjna przy Ministrze Szkolnictwa Wyższego w roku 1954, a w 6 lat później Rada Państwa – tytuł profesora zwyczajnego.

W roku 1955 obejmuje po zmarłym prof. Kaznowskim kierownictwo Katedry Hodowli Roślin WSR w Lublinie, pełniąc jednocześnie funkcję kierownika Zakła-

du Roślin Pastewnych IHiAR w Puławach i głównego hodowcy w Krakowskiej Hodowli Roślin Ogrodniczych. Z chwilą gdy profesor Korohoda objął kierownictwo Katedry w Lublinie, pracowało zaledwie kilku asystentów ze stopniem magistra. Dzięki wyjątkowo serdecznej i owocnej pomocy wielu z nich uzyskało stopień doktora, a później docenta. Pod bezpośrednim Jego kierownictwem w ciągu 15 lat pracownicy Katedry opublikowali ponad 100 prac badawczych. Profesor Korohoda był promotorem 12 prac doktorskich, wykonał 44 recenzje prac doktorskich dla pracowników uczelni w Polsce oraz ok. 20 ocen prac habilitacyjnych. Opracował również oceny na profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego dla 11 pracowników wyższych szkół rolniczych.

Profesor Korohoda opublikował 225 prac, w tym 82 badawcze, 10 podręczników z zakresu hodowli roślin warzywnych, w tym „Nasiennictwo warzywne” – książkę, którą czytają zarówno studenci, producenci warzyw jak i praktycy. Był autorem 14 rozdziałów do podręczników zbiorowych z zakresu hodowli roślin, odmianoznawstwa oraz ponad 90 artykułów naukowych i popularnych.

Profesor razem ze współpracownikami wyhodował 15 oryginalnych odmian warzyw i roślin pastewnych oraz 42 odmiany selekcyjonowane. Wśród nich są takie odmiany jak kapusta czerwona „Koda”, fasola karłowa „Koda”, „Złotko”, „Victoria”, pomidor „Krakowski wczesny”, groch „Sześciotygodniowy” i wiele innych.

W ciągu 15 lat pracy w Katedrze Profesor wykształcił ok. 150 magistrów. Wielu z nich zajmuje dziś bardzo wysokie i eksponowane stanowiska w rolnictwie. Do młodzieży studenckiej miał wyjątkowo serdeczny i życzliwy stosunek. Młodzież z kolei garnęła się do Profesora i prosiła Go nie tylko o pomoc w sprawach zawodowych, fachowych, lecz także życiowych, nieraz bardzo trudnych i skomplikowanych.

Profesor Jerzy Korohoda brał aktywny udział w życiu społecznym. Był członkiem wielu towarzystw naukowych i gospodarczych. Był założycielem i prezesem Lubelskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Genetycznego oraz członkiem honorowym Komitetu Fizjologii, Genetyki i Hodowli Roślin PAN. Za wybitne osiągnięcia naukowe, hodowlane i dydaktyczne był wielokrotnie nagradzany. W roku 1961 Rada Państwa nadała Mu Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, a w 1966 Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski. Za wkład dla rozwoju Lubelszczyzny Prezydium WRN w Lublinie nadało Mu odznakę „Za zasługi dla Lubelszczyzny”, a Kolegium Rektorów Uczelni Lubelskich medal „Nauka w służbie ludu”.

Profesor był człowiekiem wyjątkowo życzliwym. Wszędzie gdzie się pojawiał, wnosił ze sobą dużo ciepła i serdeczności. Kochał życie, kochał ludzi i zapisał się w naszej pamięci jako wielki człowiek, nauczyciel i przyjaciel.

Czesław Tarkowski